

**Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca
Informatīvi izglītojošā
avīze**

PARKS

2008. gada

Nr. 45

maijā

Pieredzes apmaiņas brauciens

Mūsu slimnīcas darbiniekiem, astoņu dalībnieku komandā, bija iespēja paviesoties Siguldas novada sociālo pakalpojumu sniegšanas iestādēs. Mēs viesojāmies Siguldas novada sociālās palīdzības pārvaldes paspārnē izveidotā Dienas centrā. Šī centra vadītāja Gunta Roštoka mūs iepazīstināja ar centra darbību, to apmeklējošām klientu grupām un informēja kādu palīdzību piedāvā saviem apmeklētājiem un kā tiek organizēts darbs. Šinī centrā pulcējas dažādas sabiedriskas organizācijas Pensionāru biedrība, Dāmu klubīņš, Politiski represēto apvienība, Invalīdu sporta atbalsta grupa, Diabēta asociācijas Siguldas nodaļa un citi, kā arī vairāki interešu pulciņi. Pārsteidza tas ka šaurajās telpās notiek tik rosīga darbība. Otra mūs interesējošā institūcija bija invalīdu biedrības "Aicinājums Tev" izveidotā struktūrvienība Dienas centrs personām ar garīgās veselības traucējumiem "Saulespuķe". Šī centra darbinieki mums pastāstīja par savu pieredzi, veidojot un sniedzot pakalpojumus personām ar psihiskās veselības traucējumiem. Par radošo lietu darbnīcām un nākotnes plāniem stāstīja centra vadītāja Mārīte Rozentāle. Šinī centrā 16 klienti no Siguldas var apkārtnes var pavadīt saturīgi savu dienu. Šeit viņi saņem pusdienas, ir dažādas nodarbības, kā arī var papildināt zināšanas datora klasē. Vakarā klienti dodas mājās.

Pēdējais ceļa mērķis mūsu grupai bija Sociālās aprūpes centra personām ar psihiskās veselības traucējumiem "Allaži", tā jaunā "Pusceļa māja". Laipni telpas mums izrādīja Tā vadītāja Līga Kļaviņa. Arī Pusceļa mājas iemītnieki mums neliedza savu viesmīlību un izrādīja savas istabiņas. Līga pastāstīja, kā klienti tiek sagatavoti turpmākai dzīvei Grupu dzīvokļos. Pusceļa mājā klienti pavada laiku, kas nepieciešams, lai atgūtu vai apgūtu patstāvīgās dzīves iemaņu. Katram klientam tas var būt dažāds. Pusceļa māju klienti atstāj, kad ir izvērtētas viņu spējas dzīvot zināmā mērā patstāvīgi un viņi var dzīvot Grupu dzīvoklī.

S. Pakalne.

Ir mūsu tautai dziedāšana spars.
Un dziesmās ielikts mīlestības gars.
To noklusēt nav iespējams – tas grēks,
Jo latvju tautas elpā dziesmas spēks.!

Dziesmas manai paaudzei rekorda liels skatītāju skaits 100 apmeklētāji

Šodien, 24. aprīlī „Pacientu klubā” lielā rosība. Satraukums, liksme, dziesmu skaņas - viss liecina, ka gaidāms liels notikums. Ieradušies ciemiņi no Valkas AC.

Žūrijas komisijā – Dace Ozola (bērnodārza audzinātāja) Dace Rīdena – (mūzikas skolas absolvente) , Ina Nuķe , Sandra „Rasas” vadītāja.

Pirmais dzied Ivo no 9. nod. „Pirmais sniegs”, protams Ivo ļoti uztraucās jo pirmajām uzstāties vienmēr ir grūti. Otrā – Inga 6. nod. „Atnāc” mūzika un vārdi Ingas. Trešais Kārlis 3. nod. ar „Pa – pa – pa - rita!”.

Ceturtais – Druvis 3. nod. „Par septiņām vārtiem”. Piektais – Vilnis no 3 .nod. „Skaista ir jaunība „Vilnis arī nav pirmo reizi „ ar pīpi uzjumta”, jo dziesmu papildina meiteņu dejas.

Sestais Anatolijs 10. nod. ar dziesmu „Tvaikonis” un pats spēlēja uz ģitāras. Septītais – Jānis 10. nod. ar dziesmu „Par baltu lapu”. Astotā – Ieva 1. nod. ar dziesmu „Tur pie debesīm” ļoti sajūsts dziedājums. Devītais Vilnis Veldre 8.nod. dziesma „Kokvilnas lauki” (angliski) kantrī stilā, viņam arī bija dejojāja, kas piepildīja dziesmas skanējumu.

Desmitais Raimonds 10. nod. „Aprīļa pilieni”. Vienpadsmitā – Diāna no 6. nod. „Iešu tev līdz”! Divpadsmitā – Rasa 6. nod. „Viņi dejoja vienu vasaru”. Trīspadsmitā – Līga no 1. nod. „Mīlestības pinekļiem”. Četrpadsmitie - Maija un Raivo „Mīlestības balāde”.

Piecpadsmitā – Daiga no 6. nod. „Iesim blakus”. Sešpadsmitais Omārs 9. nod. „Bāra blūza” Omāra dziesma vārdi un mūzika, viņš spēlēja uz ģitāras. Septiņpadsmitā Madara 6. nod. „Vecais zābaciņš”. Astoņpadsmitais – Aleksejs no Valkas „Zelta bura”, dziedāt palīdzēja puišu deju kopa no Valkas. Deviņpadsmitā – Margarita 6. nod. „Baltas rozes”, ļoti labs dziedājums. Divdesmitais – Edgars no Valkas „Ak pavasar” ar veselu uzvedumu. Divdesmitpirmais – Fēliks 10. nod. „Kūko dzeguzīte” . Divdesmitotrais –

Māris „O, Izabella, dziedātāji parādīja teātra izrādi .Skatītāji izteica savas simpātijas.

Otrā daļā neliels koncerts ar dejojājiem ko sagatavoja Sandra V un dziedošiem māksliniekiem un viesiem no Valkas. Ar nepacietību visi gaidīja žūrijas vērtējumu. Šoreiz bija ļoti grūti izvērtēt labākos jo daudz skaistu un profesionālu sniegumu. Visi festivāla dalībnieki saņēma piemiņas balvas un diplomus.

5. vietā - Druvis, 4. vietā - Aleksejs, 3. vieta - Inga, 2. vietā - Kārlis,
1. vietā - Edgars un GRANPRIX - Vilnis. Skatītāju simpātija – Druvis.

Skatītāju vārdā lielo paldies Pacientu klubam, „dvēselītei, Sandriņai par svētku organizēšanu un vadīšanu. Paldies Raldiņai par mūzikas pavadījumu. Sveiciens arī Valkas draugiem!

Uz tikšanos nākamajos „Dziesmu karos,,!

**P. S PALDIES SPONSORAM PAR SARŪPĒTIEM KLINGERIEM
FIRMAI „IRINA & MADIS”**

Ilze (1. nod.)

= 4 =

Dziesma manai paaudzei

Attēlā

GRAN PRIX – Vilnis Veldre (8. nod.)

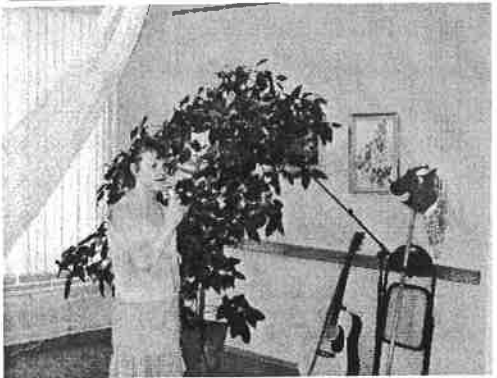
1. vieta – Edgars Dambergs (Valkas ciemiņš)

2. vieta – Kārlis Kukurs – (3. nod.)

3. vieta – Inga Siliņa – (6. nod.)

SKATĪTĀJA SIMPĀTIJA - Druvis Rencis

Pasākuma atspoguļojums

Maijs - lapu mēnesis

Zied upju, ezeru un dīķu malas. Pureņu ziedi veido zeltaino joslu, kas kilometriem tālu stiepjas gar upēm. Zem krūmājiem rotājas zilās un baltās vizbulītes. Pienāk laiks, un visa zeme šķiet maigā tīta. Bērzu zaros jau ielīst zaļgalīga sarma, kas dienu no dienas kļūst arvien košāka. Tad nāk ievziēdu laiks. Pļāvās un ceļmalās saplaukst pieneņu dzeltenie ziedi kurvīši gundegas, Eiropas saulpuresnes jeb dzeltenās sviesta pikas un gaiļbiksītes. Mežmalās savukārt zied smaržīgās maijpuķītes jeb kreimenes. Pagalmos vilinoši smaržo ceriņi.

Dīķos un ezeros varenus koncertus rīko vardes. Mazie līdacēni maija beigās jau sāk baroties ar zivtiņām. Ziemas mītnes atstāj vēži.

Makšķerniekiem jābūt īpaši uzmanīgiem, lai neiznīcināti zivju ikrus un nepadzītu piekrastes putnus no ligzdām jo tad to olas vai mazuļi aukstumu. Sagatavoja Diāna

Vasaras svētki

Nu, ko, lai tādu skaistu uzrakstu. Vasaras svētki manā uztverē ir tad, kad visa daba mostas. Putni trallina zālīte ir zaļāko par zaļo ir laistos pienākusi kārtā aizmest ziemas sārņus un priecāties, kad saulīte atkal izpaužas pie mums. Mēs savā ģimenē neesam svinējuši vasaras svētkos, bet ja ka reiz lādi ir tad jau jāsvin ir ar tur nevar neko darīt. Domāju ka vasaras svētki skaisti ar to, ka viss smaržas, plaukst dienas pieliek garākas, nakts esošas un ar to jau laikam tas izskaidrojums. Ka pēc ziemas nāk pavasaris, tad vasara un, tad rudens, un tad atkal ziema. Vasara svētkos es domāju vajag daudz jautrības, smieklu, pacilātu garastāvoklis, jo beidzot nomētām kažokus un leju, leju meitenes atkal varēs mini brunčos un laist zēnu šortos. Un tā es saprotu vasaras svētki. Kad beidzot gaisma valda par tumšo laiku.

Agrita 1. nod.

Рубрика - „Православное слово”

Православное слово ко дню Святой Троицы

Всё в нашей жизни подлежит Высшему Разуму – т.е. Святой Троице. Христианское Писание и Предание говорит нам о том, что в этот Великий день на учеников Иисуса Христа – Апостолов сошёл Святой Дух в виде огненных языков. Апостолы после сего получили дары неземной Благодати в особенности величайший дар смирения. Ведь неспроста вся православная вера и дела веры пронизаны нитями смиренномудрия. Святые отцы нам советуют следующее:

- „Кто уступает - тот больше приобретает!”

Так последуем за Господом нашим Иисусом Христом, и да сподобимся дара смиренномудрия, кротости, терпения и любви.

- „Помоги, Господи, изжить гордыню.”
- „Господи Иисусе Христе Сыне Божий, помилуй нас.”

Братья и сестры, простите и помолитесь обо мне грешном -

Р. Б. Рустик

Maijs – Mātes diena

Maijs priekš manis ir visskaistākais, ziedošākais un smaržu pilnākais mēnesis. 22. maijā man ir dzimšanas diena, tā ir reizē skumīga un reizē priecīga diena. Kad biju maza meitene, tas man asociējās ar ceriņu smaržu, jaukām, no sirds dāvinātām dāvaniņām, kuras glabāju vēl šobaltdien.

Atceros, ka mammucis man nopirka pirmo lelli, kas bija tautu meita. To es iemīlēju un vēlākajos gados kļuvi arī pati par TDA ansambļa tautumeitu un nodejoju „Raitajā solī” 10. gadus. Tad iestājos Rīgas Kultūras darbinieku tehnikumā, bet diemžēl pēc 2 ar pus kursiem manai karjerai bija beigas, jo no ierindas izgāja ceļgals un vairs padejot nespēju. Tas bija kā dūriens manā jaunajā sirsniņā, bet 1985. gadā, kad jau biju 21 gadu veca, dzemdēju pirmo meitiņu Ingu, kura pirmos mēnešus palika bez manas uzraudzības, jo saslimu ar pēcdzemdību psihozi. Gāja laiks un meitiņa auga ļoti dūšīga un es viņu ar mātes pienu nobaroju veselu gadu. Tā ir pagājuši atkal 6 gadi, un nāk pasaulē otra meitiņa, kuru nosaucu par Lieni. Par cik neesmu īstais bērns, tad varu teikt, ka man palīdzēja gan tēvs, gan audžumāte. Tā mani gadi aizritēja un nu jau manas meitas ir lielas. Vecākajai nu jau 21. gads, bet jaunākajai 16. gadiņi. Par Mātes dienu varu teikt, ka esmu no saviem ģimenes locekļiem saņēmusi daudz pretmīlas. Atceros kā pie manis šeit uz slimnīcu atbrauca mammucis ar 3 gadus veco pirmo meitiņu, un pirmais, ko viņa man bija teikusi – mīļā mammīte – un es skrēju pretī savam bumbulītim tik saviļņota, ka pat apraudājos. To visu atceroties, man pat asaras saskrien acīs, jo bērna tēvs gāja bojā autokatastrofā. Jā, tāda nu man ir palikusi prātā Mātes diena. Kā jau rakstīju sākumā, reizē skumīga, bet tomēr ar laimīgām beigām.

Vēlreiz gribu teikt paldies savai māmiņai par to, ka viņa ar mani vēl auklējās un saprotu, ka arī viņai varbūt ļoti sāp, ka meitai ik pa reizei ir jāatrodas šeit „Priēžu sanatorijā”, kur uzkrāju spēkus un enerģiju atkal jaunam darba cēlienam. Tas arī viss. Sveicu visas māmiņas Mātes dienā un, lai viss piepildās!

Agrita Kalimesa

2008. gada 23. februārī

1. nodaļa

Paukš, paukš, paukš! Pumpuri plīst, un koki steidzīgi lapas plaucē. Vēl dažas dienas atpakaļ bērziem pat pumpurus saskatīt nevarēja, bet nu jau ar maīgu zaļumu tie dižojas. Arī liepām jau lieli pumpuri tūlīt, tūlīt zaļas lapiņas būs. Ej, skaties un brīnies lazdas jau zaļas, tālumā vēl kāds koks sazaļojis, arī pļavā sasēdušie kārkli zaļi. Ievas jau aprīlī lapas raisīja, tagad briedina ziedus – drīz arī ziedēs un izplatīs savu reibinošo smaržu visapkārt. Arī pavasara puķītes steidz ziedēt – gar ceļmalu savas baltas un dzeltenās sejiņas pret sauli griež vizbulītes. Ejot uz veikalu skaties un brīnies, tulpes, kas nesen vēl tikko izdīgušas bija, nu jau piesaulīte pilnos ziedos. Apreibusī no redzētajiem brīnumiem, apsēžos uz soliņa un pievēru acis. Bet arī tad pavasaris dod par sevi ziņu – putni cits par citu skaļāk čivina un trallina. Citur jau sauļojas, grib pirmos saules starus iedegumā pārvēst. Vēl tikai vajag kādu mazu lietus mākonīti, lai tas pārskrien un noskalo putekļus, tad viss būs vēl zaļāks un smaržīgāks. Iesim pastaigāties, vērosim pavasara brīnumus, un baudīsim pavasari!

(Inga Siliņa 6. nodaļa)

Mātes dienas koncerts

Pirmā dziesma „Mātei” ko izpildīja Inga, dziesma tika izpildīta emocionāli, es apraudājos. Ļoti patika Maijas izpildītā „Baltā dziesma”. Man ļoti patika Druva „dīžeja” dziesma „Zemenes” ar savu meiteņu deju grupu. Diānas dziesma, Zeltītes popūrija un citu priekšnesumi arī dejas. Vispārībā koncerts bija pārdomāts un jauks. Bet runājot par mātes dienas koncertu jāsaka, ka tas man paliks ilgi atmiņā. Varu teikt ka aizkustināja šis koncerts līdz sirds dziļumiem un gribētu lai tikpat sirsnīgi un mīļi koncerti būtu vēl un vēl. Liels paldies bibliotekārei Sandrai, ka viņa sagatavoja šādu koncertu. Mīļu paldies sakām, visas pirmās nodaļas meitenes. Paldies dalībniekiem.

Agrita Kalimesa 1. nod.

Pateicība

**Nevajag daudz, bet tikai mazliet, tikties pamāt ar galvu.
Nevajag daudz, bet tikai tik vien, klusējot nepaiet garam.
Nevajag daudz, bet tikai mazliet pasmaidot raudzīties acīs.
Nevajag daudz, bet tikai tik vien – sveicienam vien pasniegt roku.
Nevajag daudz, bet tomēr mazliet – radīt tam prieku, kas pretim iet!**

Izsaku vissirsnīgāko „Paldies” par manis ārstēšanu 1. nod. vadītājai dr. I. Bauskai, dr. I. Paeglei, dr. Tēraudei, nod. vecākai māsai Z. Zahārovai, ka arī visām māsiņām!
Paldies arī personālam, kas ir saprotošs un labestīgs!

Paldies arī, „multīkluba”, Sandriņai par uzmundrinošiem vārdiem!

Sveiciens un paldies, Rasas, saimniecītēm - Raldiņai, Inesītei un Sandriņai!

Ilze Vimba (1. nodaļas)

11. maijs – Mātes diena

**„Vēji nesa sniegu aukstu,
Sals kā nazis grieza ass,
Zari bij tik ļoti augstu,
Bet es pats tik ļoti mazs...”**

Tādu dziesmiņu es dziedāju bērniņā, māmiņu dienā 8. martā. Tagad laiki ir mainījušies, Mātes diena ir maijā, un, lai apsveiktu māmiņas un arī vecmāmiņas, var dabūt skaisti skaistos ziedos. Mātes dienu atzīmē arī kā ģimenes dienu, un kā nu ne, jo jau pie mātes ciemos sanāk visi bērni, un ģimene svin svētkus kopā.

Teiksim skaistus un labus vārdus savām mātēm, ne tikai Mātes dienā, bet arī ikdienā, jo māte mums katram ir tikai viena.

Arī es gribētu novēlēt visām mātēm un vecmāmiņām veselību, prieku un bērnu mīlestību, ne tikai Mātes dienā, bet arī katrā dzīves ceļa solī.

Sviniet šos svētkus, godinot mātes!

Lai gaiši, saulaini un priecīgi šie svētki – Mātes diena, Jums visiem!

Inga Siliņa 6. nod.

Talka

Kā katru gadu mūsu slimnīcā notiek Strenču slimnīcas kapu sakopšanas talka. Šoreiz to organizējām neplānoti, vadoties pēc laika apstākļiem. Tā kā 29. aprīļa diena bija saules piesildīta, tad tas kalpoja kā starta signāls talkai. **Visiem talkas dalībniekiem liels paldies par ieguldīto darbu un darba prieku**, kuru bija ņēmuši līdzī. Izdarījām visu iecerēto, apkasījām kapu kopiņas un savācām sakritušos zarus. Paldies, darba terapeitiem, kuri uz šo darbu mudināja mūsu pacientus. Talkā piedalījās visu nodaļu pacienti, kuri saprata šī darba svētību un veselība to atļāva.

Sandra Pakalne

Pasta soma Samierināšanās.

Tās ir dvēseles sāpes, kas stipri sirdī grauž, daudz stiprāk par miesas sāpēm. Tas sagrauž tevi no iekšienes un saindē visu tavu būtību. Visvairāk sāp tā vainas apziņa, ka tu esi kādam un arī tev kāds ir nodarījis pāri par daudz, ar nepatiesu liecību un intrigām.

Tāpēc es lūdzu, Dievs piedod viņiem un arī man, kā nabaga grēciniecei, kura savā dzīvē ir cietusi par daudz no tā netaisnības jūga un meklē glābiņu pie Tevis, mans Dievs. Bet visvairāk es lūdzu piedošanu tiem, kurus es esmu stipri sāpinājusi un arī darījusi pāri ar savu nepatiesību un aptumšojošo prātu. Es tā negribēju, jo savā dzīvē esmu iepazinusi tikai naidu, nicinājumu un pazemojumu. Bija arī pašnāvības mēģinājumi, uz kuriem mani izprovocēja patēvs, jo viņš mani stipri ienīda.

Pirmais pašnāvības mēģinājums bija, ka es saēdos dzīvsudrabu pārsitot pušu termometru, vienīgi, ko es ieguvu caureju, dzīvsudrabs iztīrīja iekšas neko vairāk.

Otrais pašnāvības mēģinājums bija, ka es sadzēros stipras miega un nervu zāles un atkal nekā, bojā neaizgāju- tikai trīs dienas nogulēju, vairāk es necentos atkārtot, jo visur man stāvēja Dievs klāt un neļāva man aiziet no dzīves.

Jo man blakus atradās Dievmāte, kas mani pasargāja un neļāva vairāk darīt tādas muļķības.

Man īstu draugu nebija, vienīgi viltus draugi, kuri izlikās lai pēc tam man aiz muguras pasmietos.

Laikam ejot sapratu, ka biju pārāk naiva attiecībā uz draugiem.

Tagad man īstu draugu nav, jo vairs neticu īstai draudzībai ne arī mīlestībai.

Tāpēc es lūdzu Dievu un arī Dievmāti un esmu kļuvusi par īstu kristieti. Jo bez Dieva ziņas pat mats no galvas nenoiet.

angel rebelde.

Mēs 7. nodaļas kundzes, sakām paldies darba terapijas nod. instr. Ilzītei, ka mēs varam otrdienās apmeklēt „Rasu”. Šarmanta mūzikas pedagoģe Raldiņa mūs izvingrina un dziedē ar mūziku.

Paldies abām mūsu 7. nod. Ilzītēm par radošo darbu slimnieku labā, 7. nod. kolektīvs ir ļoti, ļoti brīnišķīgs!

Virsmāsa Elziņ - lūdzu, lūdzu piedod man – manu žurcisko dabu, paldies dakteriem.

Tāpēc es tikai spēku un mierinājumu jūtu tikai Dievā.

Visgarākais ceļš no pasaules cilvēka prāta, līdz viņa sirdij – vairums cilvēku pa to iet visu mūžu. Laimes sajūta runā Dieva valodās ar mīlestības, pazemības un līdzjūtības skaņās. Dievs manas lūgšanas uzklausa.

Man piedaloties Dievkalpojumā lūdzos par Dacītes māmulīti Mildiņu un vakar Mildiņa ar meitiņas palīdzību staigāja.

Aldiņa man palīdz izprast Bībeli.

Es esmu liela grēciniece, neesmu samaksājusi Baznīcai 10- to tiesu no saviem ienākumiem, ne arī biedru naudu. Apsolu laboties un lai man palīdz dzīvais Dievs. Samaksāšu.

Jūtos ļoti brīnišķīgi, ka varu apmeklēt keramikas pulciņu un strādāt ar mālu.

Silvija 7. nod.

= 11 =

Mans mīļotais

Dienu un nakti es domāju, par tevi mans mīļotais draugs.
Kur tu atrodi un ko dari.
Vai esi viens, vai esi kopā ar kādu.
Varbūt ar kādu citu, kura ir daudz simpātiska par mani,
kurai tu dāvā savu brīnišķo smaidu un mīlu,
mans mīļotais neaizsniedzamais draugs.
vai tiešām tā var izgaist mīla –
Nē es tam neticu – jo mana mīla pret tevi,
ir daudz spēcīgāka par visām pasaules dīvām,
ar kurām tu tik ļoti vēlētos būt kopā mans mīļotais.
es zinu, ka tev ir cita un zinu, ka tu viņu mīli,
daudz spēcīgāk par mani mans mīļotais draugs.
Es zinu un ticu, ka tu mans mīļotais draugs,
būsi mans un vienīgi mans.
Tad mēs būsim laimīgi uz mūžu...

Ināra 1 nodaļa

Smilksērķšķu skaistums.

Ak smilksērķšķi! tavi augļi skaisti ir un veselīgi,
Tie vizuļot un vizuļojas, kā krenceles pie koka.
kas ar saules gaismu pielijuši ir.
Ai kā gribētos tos nogaršot kaut tūlīt.
Bet ak vai ,kas tas?
manās rokās ērkšķis ass!
Ar acīm priecē neaiztiek manus skaistos auglīšus.
Bet, ko lai dara tavi augļi skaisti ir un veselīgi.
Tie vizuļot vizuļojas, kā krenceles pie koka.
Kas ar saules gaismu pielijuši ir.
Bet, kā lai tiek pie viņiem klāt un nolasa,
Ja tie tavi ērkšķīši ir sastopami ik uz brīdi?
Mācies saprast ,mācies mīlēt arī asos ērkšķīšus!
Ak smilksērķšķi ,kā lai tiek un nolasa tavus
skaistos auglīšus?
Ja tie kā krenceles ir pielipuši pie koka!
Mācies cītīgi pa druskai būt pacietīgai.
Odziņai pa odziņai, krencelei pa krencelei.
Kad galā tiks uzvaru gūsi arī par asiem ērkšķīšiem!

Ināra 1.nodaļa.

Jautrai dzejolītis

Es esmu kaķa gada lauvēnīte,
kas dzimusi brīvībai
Man patīk būt mīļai un maigai,
Un pie glausties kā kaķēns mazs,
kas meklē siltumu azotē.
bet ja kāds nokaitina
nu tad lai piesargās.
Tad es varu pārvērsties par
satricinātu,
lauvu māti ,kurai nav robežu.
Tad var sprauslot, šķaudīt, šņākt,
kā to dara kaķēns mazs,
kad to ņurcīt sāk.
Un ja nelīdz tas ,tad viņš talkā ņem
savus asos nadziņus.
Kost un skrāpēt tas viņam tīk,
Jo viņš ir kaķēns mazs,
kas prot sevi aizstāvēt.
Tāpēc lūdzu lieciet aiz auss,
Nekaitiniet lauvu par daudz.
Jo viņš nav kaķēns mazs,
Bet gan zvēru karalis.

Ināra 1 nodaļa.

Es sēžu viena un raugos
svecēs,
Nav Tevis, bet man tik ļoti sāp.
Nav Tavu glāstu, nav tavu
vārdu,
Tik apkārt melns tukšums
dveš.
Varbūt es netaisna un skarba
Pār tavu ceļu pāri gāju,
Varbūt tā bija, varbūt arī nē,
Bet nepasacīti ir tik daudz
vārdi,
Kas paliek manā dvēselē.

Orita.

Pavasaris sirdī valda
Mācīties vairs negribas.
Priekšā stāv vēl eksāmeni,
Bet no tā es nebaidos.
Baidos es tik vienas lietas,
Ka man mīlu neaizviļ,
Ka to nenosaldē aukstums
Tā kā rožu pumpuriņu.

Ieva Krūmiņa

Mātei!

Māt, Tu mums mācīji labos darbus,
Māt, Tu mums mācīji skaistos vārdus.
Māt, Tavs pēriens mazliet sāpēja gan,
Tomēr mācīja nedarīt blēņas.

Mēs augam, pērt vairs nevajadzēja,
Rājienus gan šad tad saņēmām vēl,
Bet Tavu mīlestību, rūpes, māt.
Mēs vienmēr visur sirdī nesām līdz.

Nu tagad sirmums Tavos matos,
Bet vēl Tev gribas pamācīt mūs, māt.
Un nu jau saprotam, ka tas tik mūsu
labā,
Lai vieglāk dzīves ceļš mums raisītos.

Un tādēļ noliecam mēs Tavā priekšā
galvas,
Un pateicības vārdus sakām Tev,
Par visu, ko mums iemācīji, devi.
Un nebeidz mīlēt vēl joprojām mūs.
Inga Siliņa

Kāpēc!

Kāpēc dzīve ir tik nežēlīga,
Kāpēc mīlestība ir tik sāpīga,
Kāpēc cilvēks, ko mēs mīlam,
Nespēj atbildēt ar to pašu.

Vai, tiešām dzīve var būt tik nežēlīga,
Un mīlestība, tik sāpīga,
Un vai kādreiz dzīvē cilvēks,
ko mēs mīlam,
Spēs atbildēt ar to pašu.

Ināra 1. nod.